

देवेति अंगोपास्तियुक्तं बाकेषलं बाविमुक्तोपास्तियुक्तं वादेववंशादिशब्दोपलक्षितं कर्मगुरोश्चर्यापरिचर्यासंविभ्यः परस्परं विरोधेन दिननाडीविभागेन नित्यं क्रियमाणं दुष्करं दुःसाध्यमुच्यते विद्वद्भिः इत्थमेव कर्तव्यमिति भावः ॥ १९ ॥ एतदेव परकृत्याद्रढयति देवा इति ॥ २० ॥ तपः कर्मैव प्रजानां मूलमतः श्रेष्ठं यतः अनेन च्छांदोग्यदृष्टेन कुटुंबविधिना कुटुंबे शुचौ देशे स्वाध्यायमधीयान इत्यादिनायस्मिन्गृहस्थकर्मणि सर्वप्रतिष्ठितं तथा च सूत्रं कर्तव्यं भावास्तु गृहिणोपसंहार इति सर्वेषामाश्रमाणां धर्मगृहेष्वसंतिन त्वन्यत्रेति हेतोश्छांदोग्ये कुटुंब इत्यादिश्रुत्या गृहिणैव विद्योपसंहारः कृत इति सूत्रार्थः ॥ २१ ॥ ब्रतं ब्रह्मचर्याद्युपेतमध्ययनं मध्यमं च तद्रहितं यज्ञादिचतस्रशब्देनोच्यते ॥ २२ ॥ तयोर्द्वितीयस्तौति दुराधर्षेति ॥ २३ ॥ विधया शिपदं व्याचष्टे सायमिति सार्धेन ॥ २४ ॥ अनुपस्कृताः निःसंशयाः ॥ २५ ॥ २६ ॥ तत इति तेतरुणाः संन्या

देववंशान्ब्रह्मवंशान्पितृवंशांश्चशाश्वतान् ॥ संविभज्यगुरोश्चर्यातैर्दुष्करमुच्यते ॥ १९ ॥ देवावैदुष्करं कृत्वा विभूतिं परमांगताः ॥ तस्माद्गार्हस्थ्यमुद्बोद्धुं
ष्करं प्रब्रवीमिवः ॥ २० ॥ तपःश्रेष्ठं प्रजानां हिमूलमेतन्न संशयः ॥ कुटुंबविधिनानेन यस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितं ॥ २१ ॥ एतद्विदुस्तपोविप्रादं द्वातीता विमत्सराः ॥ त
स्माद्भ्रतं मध्यमं तु लोकेषु तप उच्यते ॥ २२ ॥ दुराधर्षपदं चैव गच्छंति विघसाशिनः ॥ सायं प्रातर्विभज्यान्नं स्वकुटुंबे यथाविधि ॥ २३ ॥ दत्वातिथिभ्यो देवेभ्यः पितृ
भ्यः स्वजनाय च ॥ अवशिष्टानि ये श्रंति तानाहुर्विघसाशिनः ॥ २४ ॥ तस्मात्स्वधर्ममास्थाय सुव्रताः सत्यवादिनः ॥ लोकस्य गुरवो भूत्वा ते भवंत्यनुपस्कृताः ॥
॥ २५ ॥ त्रिदिवं प्राप्य शक्रस्य स्वर्गलोके विमत्सराः ॥ वसंति शाश्वतान् वर्षान् जनानां दुष्करकारिणः ॥ २६ ॥ अर्जुन उवाच ततस्ते तद्वचः श्रुत्वा धर्मार्थसहितं
हितं ॥ उत्सृज्य नास्तीति गता गार्हस्थ्यं समुपाश्रिताः ॥ २७ ॥ तस्मात्त्वमपि सर्वज्ञ धैर्यमालंब्य शाश्वतं ॥ प्रशाधि यथिर्वीकृत्स्नां हता मित्रानरोत्तम ॥ २८ ॥ इति
श्रीमहाभारते शांतिप० राजधर्मानुशासनप० अर्जुनवाक्ये ऋषिशकुनिसंवादकथने एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वैशंपायन उवाच अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा
नकुलो वाक्यमब्रवीत् ॥ राजानमभि संप्रेक्ष्य सर्वधर्मभृतां वरं १ ॥ अनुरुध्य महाप्राज्ञो भ्रातुश्चित्तमरिदम ॥ व्यदोरस्को महाबाहुस्तान्नास्योमितभाषिता ॥
॥ २ ॥ नकुल उवाच विशाखयूपैर्देवानां सर्वेषां मग्नयश्चिन्ताः ॥ तस्माद्विद्धि महाराज देवाः कर्मफले स्थिताः ॥ ३ ॥

सचिकीर्षवः उत्सृज्यनास्तीतिगताः आश्रमांतरेसिद्धिर्नास्तीतिदुस्तृज्यगताइतियोज्यं ॥ २७ ॥ फलितमाह तस्मादिति ॥ २८ ॥ इतिशां० रा० नै०भारतभा०एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७३॥
एवमर्जुनवाक्यात्कर्मणामवश्यकर्तव्यत्वेसिद्धेसंगकर्तृत्वाभिमानंफलाशांचत्यक्तातानिकर्तव्यानीतिनकुलवाक्येनप्रतिपादयिष्यन्नाहते अर्जुनस्येत्यादि ॥ १ ॥ ताव्वास्यःदुःखेनविवर्णमुखः ॥ २ ॥ वि
शाखयूपेक्षेत्रशेषेदेवानंदैवैः अग्रयःअग्रिस्थापनार्थानिस्थंडिलानिचिताइष्टकाभीरचिताअद्यापिदृश्यंते तेनदेवत्वमपिकर्मफलमेवेत्यर्थः कर्मणापितुलोकोविद्ययादेवलोकद्वितीश्रुतेश्रयनाश्रितवियाब
लात्ब्रह्मलोकंगतायेतेत्रदेवाः तथाऽग्नेःकेवलकर्मणास्वर्लोकंगतायेतेत्रपितरइतिबोध्यं ॥ ३ ॥